

ธรรมจาริกอัคคี

ธรรมจาริกอัคคี ในสามเสียง: แดง น้ำเงิน และดำ สำหรับผู้อ่านสามคน
[The Fire Tablet in three voices: red, blue and black for three readers]

* * * * *

1

ในนามของพระผู้เป็นเจ้า พระผู้ทรงบรมโบราณที่สุด พระผู้ทรงความยิ่งใหญ่ที่สุด

2

หัวใจของบรรดาผู้ที่จริงใจถูกเผาผลาญด้วยไฟแห่งการพราดจากกัน

ข้าแต่พระผู้เป็นที่รักยิ่งแห่งภพทั้งปวง แสงที่เรืองจากพักตราภคฤติของพระองค์อยู่ ณ ที่ใด?

3

บรรดาผู้ใกล้ชิดพระองค์ถูกทอดทิ้งอยู่ในความมืดอันน่าสลด

ข้าแต่พระผู้เป็นยอดปรารถนาของภพทั้งปวง แสงอรุณแห่งการกลับมาอยู่ร่วมกับพระองค์อยู่ ณ ที่ใด?

4

ร่างของบรรดาผู้ที่พระองค์เลือกสรรนอนสิ้นส้านอยู่บนพื้นทรายที่ห่างไกล

ข้าแต่พระผู้ยังความปลาบปล้ำให้แก่ภพทั้งปวง มหาสมุทรอันเป็นที่สถิตของพระองค์อยู่ ณ ที่ใด?

5

มือที่เฝ้าวิงวอนนี้ชูขึ้นสู่สภาแห่งกรุณาและความเอื้อเฟื้อของพระองค์

ข้าแต่พระผู้ทรงตอบภพทั้งปวง ฝนแห่งความเมตตาของพระองค์อยู่ ณ ที่ใด?

6

พวกไม่มีศาสนาได้ลุกขึ้นกตขี้ในทุกดินแดน

ข้าแต่พระผู้พิชิตภพทั้งปวง อานุภาพบีบบังคับของประกาศิตจากปากกาของพระองค์อยู่ ณ ที่ใด?

7

เสียงเห่าหอนของสุนัขดั่งก้องอยู่รอบด้าน

ข้าแต่พระผู้ลงอาญาแห่งภพทั้งปวง ราชสีห์ในพนาแห่งอำนาจของพระองค์อยู่ ณ ที่ใด?

8

ความเยือกเย็นได้เกาะกินมวลมนุษยชาติ

ข้าแต่พระผู้เป็นอัคคีแห่งภพทั้งปวง ความรักอันอบอุ่นของพระองค์อยู่ ณ ที่ใด?

9

ความหายนะขึ้นถึงขีดสุดแล้ว

ข้าแต่พระผู้ทรงกู่พิภพทั้งปวง สัญลักษณ์แห่งความช่วยเหลือของพระองค์อยู่ ณ ที่ใด?

10

ความมืดได้ปกคลุมประชาชนเกือบทั้งหมด

ข้าแต่พระผู้เป็นรัศมีของภพทั้งปวง วิภาอันโชติช่วงของพระองค์อยู่ ณ ที่ใด?

11

คอของมนุษย์ยึดขึ้นด้วยความประสงคร้าย

ข้าแต่พระผู้ทำลายภพทั้งปวง ดาบแห่งความพยาบาทของพระองค์อยู่ ณ ที่ใด ?

ธรรมจาริกอัคคี

12

ความตกต่ำถึงขีดสุด

ข้าแต่พระผู้ทรงความรุ่งโรจน์ของภพทั้งปวง เครื่องหมายแห่งความรุ่งโรจน์ของพระองค์อยู่ ณ ที่ใด?

13

ความทุกข์โศกได้ทรมานพระผู้เปิดเผยพระนามของพระองค์ พระผู้ทรงปราณี

ข้าแต่พระผู้ยังความปิติให้แก่ภพทั้งปวง ความปิติที่มากับอรุณทัยแห่งการเปิดเผยพระธรรมของพระองค์ อยู่ ณ ที่ใด?

14

ประชาชนทั้งปวงบนพิภพอยู่ในความปวดร้าว

ข้าแต่พระผู้ยังความหรรษาให้แก่ภพทั้งปวง ธงแห่งความหรรษาของพระองค์อยู่ ณ ที่ใด?

15

พระองค์ทรงเห็นอุทัยสถานแห่งสัญลักษณ์ของพระองค์ถูกบดบังด้วยการชักจูงอันชั่วร้าย

ข้าแต่พระผู้ทรงอำนาจแห่งภพทั้งปวง องค์ผู้แห่งอำนาจของพระองค์อยู่ ณ ที่ใด?

16

มวลมนุษยภะหายอย่างสาหัส

ข้าแต่พระผู้เป็นนายแห่งภพทั้งปวง สายธารแห่งความอารีของพระองค์อยู่ ณ ที่ใด?

17

ความโลภได้ครอบงำมนุษยชาติ

ข้าแต่พระผู้เป็นนายแห่งภพทั้งปวง ผู้ที่ปล่อยวางมิให้เห็น ณ ที่ใด?

18

พระองค์ทรงเห็นพระผู้ถูกประทุษร้ายนี้ถูกเนรเทศไปอย่างโดดเดี่ยว

ข้าแต่พระผู้เป็นประมุขแห่งภพทั้งปวง กองทัพสวรรค์แห่งบัญชาของพระองค์อยู่ ณ ที่ใด?

19

ข้าพเจ้าถูกทอดทิ้งอยู่ในต่างแดน

ข้าแต่พระผู้เป็นที่วางใจของภพทั้งปวง เครื่องหมายแห่งความซื่อสัตย์ของพระองค์อยู่ ณ ที่ใด?

20

ความตายอันเจ็บปวดได้ทรมานมวลมนุษย

ข้าแต่พระผู้เป็นชีวิตแห่งภพทั้งปวง คลื่นมหาสมุทรแห่งชีวิตนิรันดร์ของพระองค์อยู่ ณ ที่ใด?

21

เสียงของชาตานได้กระซิบมนุษย์ทุกคน

ข้าแต่พระผู้เป็นแสงสว่างแห่งภพทั้งปวง ดาวตกที่มากับไฟของพระองค์อยู่ ณ ที่ใด?

22

กิเลสอันมัวเมาได้ทำให้มนุษยชาติสวนใหญ่วิปริต

ข้าแต่พระผู้เป็นยอดปรารถนาของภพทั้งปวง อรุณทัยแห่งความบริสุทธิ์อยู่ ณ ที่ใด?

23

พระองค์ทรงเห็นพระผู้ถูกประทุษร้ายนี้ถูกปกปิดภายใต้การกดขี่ท่ามกลางชาวซีเรียน

ข้าแต่พระผู้เป็นแสงสว่างแห่งภพทั้งปวง รัศมีของแสงอรุณของพระองค์อยู่ ณ ที่ใด?

ธรรมจาริกอัคคี

24

พระองค์ทรงเห็นข้าพเจ้าถูกห้ามมิให้พูด

ข้าแต่พระผู้เป็นนักในดิงเกลแห่งภพทั้งปวง เช่นนั้นแล้วทำนองเพลงของพระองค์จะขับขานมาจากที่ใด?

25

ประชาชนส่วนใหญ่หมกหมุ่นอยู่ในความเพ้อฝันและจินตนาการอันไร้สาระ

ข้าแต่พระผู้ให้ความมั่นใจแก่ภพทั้งปวงตัวแทนแห่งความมั่นใจของพระองค์อยู่ ณ ที่ใด?

26

บาทากำลังจมอยู่ในทะเลแห่งความทุกข์ทรมาน

ข้าแต่พระผู้ทรงกู่พิภพทั้งปวง เรือแห่งความรอดพ้นของพระองค์อยู่ ณ ที่ใด?

27

พระองค์ทรงเห็นอรุโณทัยแห่งวาทะของพระองค์อยู่ในความมืดของสรรพภาวะ

ข้าแต่พระผู้เป็นแสงสว่างแก่ภพทั้งปวง ดวงตะวันบนนภากาศแห่งพระกรุณาของพระองค์อยู่ ณ ที่ใด?

28

ตะเกียงแห่งศีลธรรม ความบริสุทธิ์ ความจงรักภักดีและเกียรติ ถูกดับแสง

ข้าแต่พระผู้ทรงขับเคลื่อนพบทั้งปวง สัญลักษณ์แห่งความพยายามที่กริ้วโกรธของพระองค์อยู่ ณ ที่ใด?

29

พระองค์เห็นหรือว่ามีผู้ใดสนับสนุนพระองค์หรือตริตรองสิ่งที่บังเกิดกับบรมศาสดาในหนทางแห่งความรักของพระองค์?

ข้าแต่พระผู้เป็นที่รักยิ่งของภพทั้งปวง บัดนี้ปากกาของข้าพเจ้าหยุดแล้ว

30

กิ่งก้านของพฤกษาสวรรค์หักเพราะพายุแห่งชะตากรรม

ข้าแต่พระผู้ทรงค้ำจุนภพทั้งปวง ธงแห่งความช่วยเหลือของพระองค์อยู่ ณ ที่ใด?

31

พระพักตร์ที่ถูกธนูแห่งการใส่ร้ายบดบัง

ข้าแต่พระผู้ทรงปรานีแห่งภพทั้งปวง สายลมแห่งความเห็นใจของพระองค์อยู่ ณ ที่ใด?

32

เสื่อคลุมที่บริสุทธิ์เประอะเปื้อนเพราะพวกหลอกลวง

ข้าแต่พระผู้ประดับภพทั้งปวง ภูเขาแห่งความวิสุทธิของพระองค์อยู่ ณ ที่ใด?

33

ทะเลแห่งความกรุณาสงบนิ่งเพราะสิ่งที่มีมือของมนุษย์ได้กระทำ

ข้าแต่พระผู้เป็นยอดปรารถนาของภพทั้งปวงคลื่นแห่งความอารีของพระองค์อยู่ ณ ที่ใด?

34

ประตูนำไปสู่ที่สถิตของพระผู้เป็นเจ้าของถูกปิดด้วยความกดขี่ของเหล่าศัตรู

ข้าแต่พระผู้เฝ้าภพทั้งปวง กุญแจแห่งพระกรุณาของพระองค์อยู่ ณ ที่ใด?

35

ใบไม้กลายเป็นสีเหลืองเพราะพิษของลมที่กระพือความไม่สงบ

ข้าแต่พระผู้ให้แห่งภพทั้งปวง การหลั่งไหลจากเมฆแห่งความอารีของพระองค์อยู่ ณ ที่ใด?

ธรรมจากรีกอัครี

36

จักรวาลมีดมนด้วยธลีบาป

ข้าแต่พระผู้ทรงอภัยแก่ภพทั้งปวง สายลมแห่งการอภัยของพระองค์อยู่ ณ ที่ใด?

37

ศาสตาทนุ่มนผู้นี้โดดเดี่ยวในดินแดนที่มีดมน

ข้าแต่พระผู้ประทานพรให้ภพทั้งปวง ฝนแห่งกรุณาธิคุณของพระองค์อยู่ ณ ที่ใด?

* * * * *

38

ดูกร พระผู้เป็นปากกาอันยิ่งใหญ่ที่สุด เราได้ยินเสียงร้องเรียกอันแสนหวานของเจ้าแล้วในอาณาจักรอนันต์ ดูกร พระผู้ถูกประทุษร้ายแห่งภพทั้งปวง จงเสียดูฟังพวงนาที่ชีวหาแห่งความโอฬารดำรัส!

39

ดูกร พระผู้ทรงอรรถาธิบายแห่งภพทั้งปวง หากมิใช่เพราะความเยือกเย็นแล้ว วนะของเจ้าจะแผ่ความร้อนออกไปได้อย่างไร?

40

ดูกร พระผู้เป็นแสงสว่างแห่งภพทั้งปวง หากมิใช่เพราะความหายณะ ดวงตะวันแห่งความอดทนของเจ้าจะส่องแสงได้อย่างไร?

41

ดูกร พระผู้ทรงความอดทนแห่งภพทั้งปวง อย่าได้เศร้าโศกเพราะคนไร้ศีลธรรม เจ้าถูกสร้างขึ้นมาเพื่ออดทนและทนทาน

42

ดูกร พระผู้ทรงความรักแห่งภพทั้งปวง รุ่งอรุณของเจ้าบนขอบฟ้าแห่งพระปฎิญาณท่ามกลางพวกปลุกปั่นความไม่สงบ และใจของเจ้าที่ถวิลหาพระผู้เป็นเจ้านั้น ช่างหวานเพียงใด

43

ดูกร เพราะผู้ทรงความปิติแห่งภพทั้งปวง โดยเจ้า ธงแห่งอิสรภาพจึงได้ปักบนยอดสุด และทะเลแห่งความอารีจึงสาตซัด

44

ดูกร พระผู้ถูกเนรเทศแห่งภพทั้งปวง เพราะความโดดเดี่ยวของเจ้า ดวงตะวันแห่งความเป็นหนึ่งจึงได้ส่องแสง เพราะการถูกเนรเทศของเจ้า ดินแดนแห่งเอกภาพจึงวิจิตร

45

ดูกร พระผู้เป็นความภาคภูมิใจของภพทั้งปวง เราได้ให้ความตกต่ำเป็นภูษาแห่งความรุ่งโรจน์ และความทุกข์ทรมานเป็นอาการณ์ประดับบริหารของเจ้า

46

ดูกร พระผู้ทรงปกปิดบาปแห่งภพทั้งปวง เจ้าเห็นแล้วว่าหัวใจทั้งหลายมีแต่ความเกลียดชัง เจ้าจงมองข้ามเสีย

47

ดูกร พระผู้ทรงเสียสละสำหรับภพทั้งปวง เมื่อดาบสะท้อนแสง จมมุ่งหน้าไป! เมื่อหอกพุ่งมา จงคืบหน้าต่อไป!

ธรรมจาริกอัคคี

48

ดูกร พระผู้ทำให้ภพทั้งปวงคร่ำครวญ เจ้าหรือเราที่จะคร่ำครวญ? เราต่างหากที่จะรำไห้เพราะผู้สนับสนุน
เจ้ามีเพียงน้อยนิด

* * * * *

49

ข้าแต่พระผู้เป็นที่รักยิ่งผู้ทรงความรู้โรจน์ ข้าพเจ้าได้ยินเสียงร้องเรียกของพระองค์แล้ว และบัดนี้พระ
พักตร์ของบาฮาแดงเป็นไฟด้วยความร้อนแห่งความทุกข์ทรมาน และด้วยอัคคีของวณะอันเรืองรองของ
พระองค์ และบาฮาลุกขึ้นด้วยความซื่อสัตย์เพื่อเสียสละ พร้อมกับตั้งปณิธานในความยินดีของพระองค์
ข้าแต่พระผู้ทรงบันดาลความเป็นไปของภพทั้งปวง

50

ดูกร อาลี อัคบา จงขอบคุณพระผู้เป็นนายของเจ้า สำหรับธรรมจาริกนี้ ซึ่งเจ้าสามารถสุดสุดคนธรรสแห่ง
ชั้นดีของเรา และรับรู้สิ่งที่รุ่มล่อมเราในวิถีของพระผู้เป็นเจ้า พระผู้เป็นที่บูชาของภพทั้งปวง

51

หากคนรับใช้ทุกคนอ่านและตรึกตรองสิ่งนี้ จะเกิดไฟระออยู่ในเส้นโลหิตของพวกเขา ซึ่งจะจุดภพทั้งปวง
ให้ลุกโพลง

พระบาฮาอุลลาห์

* * * * *